

Néhány sor egy dedikált fényképhez

Albert Flóriánnak minden oka megvan rá, hogy elégedetten, boldogan és büszkén tekintsen vissza az elmúlt esztendőre. Csapata, a Ferencváros imponáló fölény-nyel nyerte a magyar bajnokságot. A magyar válogatott, amelynek ugyancsak középcsatára és csapatkapitánya, nagyszerű győzelemsorozattal bejutott az Európa-bajnokság legjobb nyolc csapata közé. Ő maga elsőprő fölényrel - 40 szavazat közül 38-cal - elnyerte az év legjobb magyar labdarugója címet.

Ebből az alkalomból felkerestük a népszerű Flórit, ami annál is könnyebben ment, hiszen "kebelbeli", azaz a Hazai Tudósításokat is kiadó MTI munkatársa. A sportrovatban dolgozik, s tollforgatónak sem utolsó.

Először egy kis önéletrajzot kértünk tőle. A Bács megyei Hercegszántón született 1941-ben, majd még gyerekkorában Pestre került. Itt végezte iskoláit, s az érettségi letétele után az MTI sportújságírója lett. A labdarugást 11 éves korában kezdte a Ferencváros kölyökcsapatában, s már 17 éves fejjel a nagycsapatba került. A magyar válogatottnak 1959 óta szinte megszakítás nélkül középcsatára. Eddig 65-ször öltötte magára a válogatott mezt. Flóri ma 26 éves és kivételes tudása, briliáns technikája a magyar labdarugás mindenkor legjobbainak sorába állította.

Magánéletéről még annyit, hogy egy négyéves kislány és egy alig pár hete született kisfiu apja.

Véleménye a magyar labdarugás jövő kilátásairól:

- Nemzeti válogatottunk sikeres évet zárt. Fialtal és rutinos játékosaink homogén gárdává kovácsolódtak össze. Reméljük, a következő esztendő méltó folytatása lesz az ideinek. Legközelebbi célunk; hogy bejussunk az Európa-bajnokság négyes döntőjébe. Ott azután már minden lehetséges. Másik nagy célunk: megvédeni Mexico-City-ben a tokiói okimpian kivivott elsőséget.

- És a világbajnokság?

- Erről még korai beszélni. De a mai magyar válogatott, amelyet világszerte egyre inkább hasonlítanak Puskásék volt "aranycsapatához", nagy teljesítményekre képes. Majd meglátjuk...

H.T. 1968. V. évf. 1. sz.